

Prečo som sa rozhodol skúsiť štúdium v zahraničí?

Dôvodom prečo som sa odhodlal pre štúdium v zahraničí bolo v prvom rade dokázať samému sebe, že som schopný existovať v cudzom prostredí, vzdať sa zaužívaného pohodlia rodiny, priateľov a tzv. komfortnej zóny. Áno, práve táto komfortná zóna, v ktorej vykonávame väčšinu rutinných aktivít nás na jednej strane chráni, avšak zároveň ubíja naše sny a túžby po nových dobrodružstvách, priateľstvách, ktoré sú na dosah našich možností, stačí obrazne povedané „chmatnúť ich do hrsti“. Avšak prvým krokom je odhodlanie a potreba zmeniť samého seba, jednoducho prekročiť pomyslenú hranicu našej „komfortnej zóny“, v ktorej sa cítime ako „ryba vo vode“.

Narodný park Plitvické jazerá – Chorvátsko, Foto: Autor

A či som svoje rozhodnutie oľutoval?

Prvé dni sú obvykle ťažšie, nakoľko sa ocitáte v cudzom prostredí, bez rodiny, priateľov, tých všetkých každodenných maličkostí, ktoré sú vám tak dobre známe. No proste rituály, váš zaužívaný režim každodenných aktivít musíte z jedného dňa na druhý obetovať v prospech nových skúseností a dobrodružstiev. Uvedomte si, že na mobilite nebojujete s problémami, ale čelíte výzvam, ktoré váš život posunú kvalitatívne vyššie, či už po stránke duchovnej alebo

fyzickej. Prinajmenšom sa stanete samostatnejším, obetavejším človekom a priučíte sa cudzím jazykom, ktoré sú tak potrebné v dnešnom globalizovanom svete. Takže jednoznačne svoje rozhodnutie študovať v zahraničí neľutujem, ba práve naopak, ľúto by mi bolo nevyužiť ponúkanú šancu.

Minsk – Bielorusko. Foto: Autor

Stála námaha spojená s administratívou zato?

Samozrejme, nič nie je zadarmo a „pečené holuby nepadajú na počkanie z neba“. Týmto prirovnaním by som chcel vyjadriť svoje skúsenosti s administratívnou stránkou programov, či už sa jedná o – bilaterálnu dohodu, ERASMUS, CEEPUS, Vyšehradský fond atď., vo všetkých uvedených prípadoch sa vyžadujú od žiadateľa o udelenie štipendia určité elementárne administratívne úkony. Tie sú väčšinou spojené s prípravou vlastného životopisu, motivačného listu, odborného programu, prípravou odporúčaní od profesorov a dokladovaním vašej kvalifikácie v podobe diplomov, certifikátov. Na druhej strane, ak túto byrokratickú tortúru absolvujete garantujem Vám, že každá ďalšia prihláška bude pre vás jednoduchšia, získate nenahraditeľnú prax. A ešte niečo, CV, motivačný list určite využijete aj pri hľadaní budúceho zamestnania.

Takže hlavu hore, vyhrňte si rukávy a podťte do toho! Z neúspechu sa poučte, je to taktiež skúsenosť. Z vlastnej praxe môžem potvrdiť, že z 10 podaných prihlášok boli 2-3 úspešné, ale nevzdal som to!

Strasbourg, Európsky parlament – Francúzsko. Foto: Autor

Čo si najviac cením na tejto skúsenosti?

Podľa mojej osobnej skúsenosti, v každej absolvovanej zahraničnej stáži/mobilite prevažovali pozitíva nad negatívami. Ja osobne si cením nezabudnuteľné priateľstvá a „kontakty“, ktoré môžem využiť v budúcnosti, či už pracovnom alebo osobnom živote. Tak napr. keď som bol na mobilite v malebnom dalmatínskom mestečku Zadar, môj chorvátsky kolega – doktorand ma pozval na víkend do jeho rodného mestečka, kde ma zoznámil nielen s krásami rodného kraja, ale ja s rodinou a priateľmi. Predstavil ma ako svojho blízkeho priateľa a takto sa ku mne správali aj jeho známi a rodina. Dokonca v čase mobility sme spolu roznášali pozvánky na svadbu, ktorú mal tesne po mojom odchode domov. Neskutočný a nezabudnuteľný zážitok, ktorý mi ostane v srdci do konca života. Dodnes si spolu píšeme aj s jeho manželkou – obaja ako inak profesiou aj srdcom Geografí, vrátane ich maličkého synčeka!

Joensuu – Fínsko. Foto: Autor

A čo mi zahraničná mobilita dala?

Možno by som postavil otázku trochu inak. Čím ste vy obohatili kolegov, študentov na zahraničnom pracovisku? A ako dokážete zužitkovať nadobudnuté poznatky na domácej pôde? Predstavili ste seba, svoju Alma-Mater, rodné miesto, krajinu, tak, aby si zahraniční kolegovia mohli vytvoriť pozitívny imidž o vás a vašej krajine? Ak áno, určite ste naplnili základné myšlienky mobility, pretože ste dokázali predat' samého seba, svoje nápady, ideí a pritom hrdo reprezentovať krajinu, rodné miesto, katedru...

Námestie nezávislosti v Kyjeve - Ukrajina. Foto: Autor

A či by som šiel znova na mobilitu?

Pravdepodobne najjednoduchšie postavená otázka v tejto ankete. Samozrejme že, ÁNO. Vďaka moderným technológiám súčasnej doby vám ostane okrem spoločných zážitkov a priateľov bohatý audiovizuálny materiál vo forme videí, fotografií, ktorý je neoceniteľným zdrojom pozitívnej energie. Môžete si s hrdosťou povedať, áno dokázal som to, a teším sa na nové výzvy, ktoré mi život prinesie.

Ochridské jazero, Ochrid - Macedónsko. Foto: Autor

A prečo by ste mali Vy využiť túto príležitosť?

Spoznáte, ako reagujete v nepredvídateľných situáciách, naučíte sa rešpektovať druhých a navštívite miesta, ktoré by ste možno v živote nikdy nenavštívili. Tak načo ešte čakáte? Stále som Vás nepresvedčil? Zahraničná mobilita môže byť príležitosťou pre spoznanie životnej lásky a navyše máte štipendium, ktoré je mnohokrát vyššie ako letná brigáda v supermarkete alebo na stavbe u vás doma 😊

Pamätník potopeným lodiam v Sevastopole - Krym. Foto: Autor

Slavomír Bucher – „sprievodca a experimentátor zahraničnými mobilitami/stážami“
15.10.2014